

ALASKANMALAMUUTTI

Rekikoira

Tuomarikoulutus 2017

Malamuuttivaljakko vuodelta 1908

Kiitos kiinnostuksestasi rotuamme kohtaan!

Alaskanmalamuutteja arvosteltaessa niiden tehtävä arktisena raskaiden kuormien vetokoirana tulee asettaa etusijalle. Virheen asteen tulee riippua siitä, missä määrin koira poikkeaa ihanne-malamuutista ja siitä, kuinka paljon kyseinen virhe vaikuttaa koiran työskentelykykyyn. Alaskanmalamuutin raajojen tulee olla epätavallisen vahvat ja niissä on valtava työntövoima. Kaikkia epäterveitä piirteitä raajoissa ja käpälissä, etu- ja takaosassa, seistessä tai liikkeessä, tulee pitää vakavina virheinä, joita ovat myös litteät käpälät, pihtikinttuisuus, heikot välikämmenet, suorat lavat, kulmausten puute, jäykät liikkeet (tai liikunta, joka ei ole tasapainoista, voimakasta ja vakaata) pitkärunkoisuus, matalaraajaisuus, kömpelyys tai virheelliset mittasuhteet.

Rotua arvostellessa tärkeitä seikkoja ovat:

- oikeat mittasuhteet, yleisvaikutelma ja terve rakenne**
- pää ja ilme**
- raajat ja käpälät**
- voimakas, vaivaton liikunta**
- oikeanlaatuinen karkea kaksinkertainen turkki**
- hyvä fyysinen kunto**
- avoin ja ihmisystävällinen luonne**

•alaskanmalamuutti

243

(ALASKAN MALAMUTE)

Alkuperämaa: Yhdysvallat

1/4

(Hyväksytty: FCI 14.8.1996, käännös SKL-FKK 3.12.1997)

KÄYTTÖTARKOITUS: Rekikoira.

YLEISVAIKUTELMA: Alaskanmalamuutti, eräs vanhimmista arktisista rekikoiraroduista, on voimakas ja vahvarakenteinen koira, jolla on syvä rintakehä ja vahva, voimakaslihaksinen runko. Malamuutti antaa vaikutelman suuresta aktiivisuudesta ja ylväästä ryhdistä. Se seisoo tukevasti raajoillaan, pää pystyssä ja valppaat silmät osoittaen kiinnostusta ja uteliaisuutta. Pää on leveä. Korvat ovat kolmiomaiset ja valppaalla koiralla pystyt. Kuono on jyrkä ja kapenee vain hieman kohti kirsua. Kuono ei ole terävä eikä pitkä, ei kuitenkaan lyhyt. Paksussa karvapeitteessä karhea peitinkarva on riittävän pitkää suojaamaan villavaa pohjavillaa.

Malamuuteilla on useita eri värejä. Värimerkit pään etuosassa ovat tunnusomaisia piirteitä, esim. ”lakki” pään päällä, täysin valkoinen pään etuosa tai valkea juova ja/tai maski. Häntä on tuuheakarvainen, asennoltaan selän yläpuolella ja antaa vaikutelman heiluvasta ”plyymistä”. Malamuutin tulee olla jyrkäluustoinen, sillä on hyväasentoiset raajat, hyvät käpälät, syvä rintakehä, voimakkaat lavat sekä kaikki muut fyysiset ominaisuudet, jotka ovat tarpeellisia tehokkaaseen työskentelyyn. Ravin tulee olla vakaata, tasapainoista, väsymätöntä ja täydellisen tehokasta. Malamuutti ei ole tarkoitettu kilpailemaan rekikoirien nopeuskilpailuissa, vaan se on rakenteeltaan voimakas ja kestävä. Kaikki tätä tarkoitusta haittaavat piirteet, myös luonteessa, ovat hyvin vakavia virheitä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rinnan syvyys on suunnilleen puolet säkäkorkeudesta, syvin kohta on juuri eturaajojen takana. Rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen on suurempi kuin säkäkorkeus. Rungossa ei saa olla ylipainoa ja luuston tulee olla suhteessa koiran kokoon.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Alaskanmalamuutti on lempeä ja ystävällinen, ei ”yhden miehen” koira. Se on uskollinen ja kiintynyt seuralainen, yllytettäessä leikkisä, mutta aikuistuttuaan yleensä vaikuttavan arvokas.

PÄÄ: Leveä ja syvä, ei karkea eikä kömpelö, kuitenkin suhteessa koiran kokoon. Ilme on pehmeä ja kuvastaa lempeää luonnetta.

KALLO-OSA: Leveä ja kohtuullisen pyöristynyt korvien välistä, silmiä kohti tasaisesti kapeneva ja tasoittuva sekä melko litteitä poskia kohti kaartuva. Silmien välissä on loiva uurre.

OTSAPENGER: Vähäinen.

KIRSU: Kirsu, huulet ja silmänympäryspigmentti ovat mustat kaikissa muissa karvapeitteen väreissä paitsi punaisessa. Ruskea pigmentti on sallittu punaisilla koirilla. Vaaleammaksi juovittunut ”lumikirsu” on hyväksyttävä.

KUONO-OSA: Suuri ja jykevä suhteessa kallon kokoon, kapenee hieman leveys- ja syvyysuunnassa kohti kirsua.

HUULET: Tiiviit.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ovat leveät ja hampaat suuret. Leikkaava purenta. Ylä- tai alapurenta on virhe.

POSKET: Melko litteät.

SILMÄT: Asennoltaan viistot, mantelin muotoiset, keskikokoiset ja väriltään ruskeat. Siniset silmät ovat hylkäävä virhe.

KORVAT: Keskikokoiset, mutta pienet suhteessa pään kokoon. Korvat ovat kolmiomaiset ja kärjestään hieman pyöristyneet. Ne ovat kiinnittyneet etäälle toisistaan kallon takaosan ulkoreunoille, samalle linjalle silmien ulkokulman kanssa. Koiran ollessa tarkkaavainen ne kohoavat ylemmäksi. Korvat ovat hieman eteenpäin kallistuneet, mutta koiran työskennellessä ne ovat joskus taittuneet kallon myötäisesti. Korkealle kiinnittyneet korvat ovat virhe.

KAULA: Voimakas ja kohtuullisesti kaareutunut.

RUNKO: Tiivisrakenteinen, mutta ei lyhyt.

SELKÄ: Suora, hieman lonkkia kohti laskeva.

LANNE: Luja ja lihaksikas. Pitkä lanne, joka saattaa heikentää selkää, on virhe.

RINTAKEHÄ: Hyvin kehittynyt.

HÄNTÄ: Keskikorkealle kiinnittynyt, tyvestään selkärangan suuntainen ja asennoltaan selän yläpuolella, kun koira ei työskentele. Häntä ei ole lyhyt eikä tiukasti selkää vasten kiertynyt, ei myöskään lyhytkarvainen. Malamutin häntä on tuuheakarvainen ja antaa vaikutelman heiluvasta ”plyymistä”.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat jykevälustoiset, lihaksikkaat ja edestä katsottuna ranteisiin asti suorat.

LAVAT: Kohtuullisen viistot.

VÄLIKÄMMENET: Lyhyet, vahvat ja sivulta katsottuna hieman viistot.

KÄPÄLÄT: ”Lumikenkämäiset”, tiiviit ja syvät. Paksut päkiät antavat lujan ja tiiviin vaikutelman. Käpälät ovat suuret, varpaat tiiviisti yhdessä ja hyvin kaareutuvat. Varpaiden välissä on suojaavaa karvaa. Päkiät ovat paksut ja lujat, kynnet lyhyet ja vahvat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat reidestä sääreen ovat leveät ja voimakaslihaksiset. Takaa katsottuna raajat ovat seistessä ja liikkeessä samassa linjassa eturaajojen kanssa; eivät liian ahtaasti eivätkä liian leveästi. Takaraajojen kannukset eivät ole toivottavat ja ne tulisi poistaa pian pennun syntymän jälkeen.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet ja matalat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Malamuutin liikkeet ovat vakaat, tasapainoiset ja voimakkaat. Koira on kokoonsa ja rakenteeseensa nähden ketterä. Sivulta katsottuna takaosassa on työntövoimaa, joka lihaksikkaan lanneosan kautta siirtyy etuosaan. Etuosa tasapainottaa takaosan työntövoiman sujuvalla ja pitkälle ulottuvalla askeleella. Edestä tai takaa katsottuna raajat liikkuvat samassa linjassa, eivät liian ahtaasti eivätkä liian leveästi. Nopeassa ravissa käpälät lähestyvät rungon keskilinjaa. Kankeat tai muut kuin täydellisen tehokkaat ja väsymättömät liikkeet ovat virheelliset.

KARVAPEITE

KARVA: Malamuutin peitinkarva on paksua ja karheaa, ei koskaan pitkää ja pehmeää. Pohjavilla on tiheää, 2,5 - 5 cm pitkää, öljyistä ja villavaa. Karhean peitinkarvan pituus vaihtelee pohjavillan tavoin. Karva on melko lyhyttä tai keskipitkää kyljissä ja pitempää lavoissa, kaulassa, selässä, lantion kohdalla, reisissä ja hännässä. Kesäkuukausina malamuutilla on yleensä lyhyempi ja harvempi karvapeite. Malamuutti esitetään luonnollisena. Trimmaus ei ole hyväksyttävää lukuunottamatta käpälien siistimistä.

VÄRI: Yleisimmät värit ovat: harmaan eri sävyt vaaleanharmaasta mustaan, soopeli ja soopeliin vivahtavasta punaiseen. Ainoana yksivärisenä sallitaan valkoinen väri. Väriyhdistelmät ovat sallittuja pohjavillassa, alla mainituissa kohdissa ja housuissa.

Valkoinen on aina vallitseva väri rungon alaosassa, osissa raajaa, käpälissä ja osassa päätä. Valkoinen ”pläsi” otsassa ja/tai kaulus tai pilkku niskassa ovat miellyttävän näköisiä ja sallittuja. Malamuuilla on mantteli; rikkinäinen väri rungossa tai epätasaisesti sijoittuneet läiskät eivät ole toivottuja.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Rodussa on luonnollista kokovaihtelua. Toivottava työkoiran säkäkorkeus on uroksilla 63,5 cm ja nartuilla 58,5 cm.

PAINO: Urokset 38,5 kg ja nartut 34 kg.

Kuitenkaan koko ei saa olla tärkeämpi kuin tyyppi, mittasuhteet, liikkeet ja muut toiminnalliset ominaisuudet. Jos koirat on arvosteltu tyyppiltään, mittasuhteiltaan ja liikkeiltään samanarvoisiksi, pidetään parhaana koira, joka on lähinnä toivottavaa työkoiran kokoa.

TÄRKEÄ YHTEENVETO

Alaskanmalamuutteja arvosteltaessa niiden tehtävä arktisena raskaiden kuormien vetokoirana tulee asettaa etusijalle. Virheen asteen tulee riippua siitä, missä määrin koira poikkeaa ihanne-malamuutista ja siitä, kuinka paljon kyseinen virhe vaikuttaa koiran työskentelykykyyn. Malamuutin raajojen tulee olla epätavallisen vahvat ja niissä on valtava työntövoima. Kaikkia epäterveitä piirteitä raajoissa ja käpälissä, etu- tai takaosassa, seistessä tai liikkeessä, tulee pitää vakavina virheinä, joita ovat myös: litteät käpälät, pihtikinttuisuus, heikot välikämmenet, suorat lavat, kulmausten puute, jäykät liikkeet (tai liikunta, joka ei ole tasapainoista, voimakasta ja vakaata), pitkärunkoisuus, matalaraajaisuus, kömpelyys, luuston keveys tai virheelliset mittasuhteet.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Siniset silmät.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

Alaskanmalamuutti on rekikoira !

Malamuutit ovat vahvoja koiria, joten rodulle sopivaan harrastamiseen ei tarvita välttämättä isoa valjakkoa.

Malamuutti on raskaiden taakkojen vetäjä, joten rodulla on oma koemuoto alaskanmalamuuttien kuormanvetokoe. Hyväksytyyn suoritukseen koiran tulee vetää vähintään 5 x omapaino. Parhaat vetävät kertoimeksi reilusti yli 20 x omapainonsa.

RODUN HISTORIASTA LYHYESTI:

Rotu on lähtöisin Alaskasta, jossa Mahlemiut-eskimot käyttivät koira kuormanvetäjinä mm. hylkeenpyyntimatkoillaan. Malamuitit vetivät raskaita kuormia pitkiä matkoja hitaalla vauhdilla edeten usein erittäin vaikeissa ja kylmissä olosuhteissa.

- Selviytyäkseen tehtävistään ankarissa olosuhteissa, koirien täytyi olla fyysisesti vahvoja ja voimakkaita sekä erinomaisia vaistoiltaan ja kestävyydeltään. Lisäksi malamuiteilla oli tehokas aineenvaihdunta ja ne pärjäsivät paljon vähemmällä ravinnolla kuin koiran koko antaisi olettaa. Nämä piirteet olivat paljon tärkeämpiä kuin nopeus.
- Rodun ominaisuuksien vuoksi eskimot eivät tarvinneet isoja koiravaljakoita ja koirat olivat heille todella tärkeitä. Vaikka koirilla oli selkeä työtehtävä eskimoyhteisössä, olivat malamuitit ihmisrakkaan luonteensa vuoksi myös yhteisön lemmikkejä. Malamuitteja käytettiin jopa kylminä öinä lämmittämässä eskimolapsia.
- 1900-luvun alussa malamuitteja käytettiin apuna tehtävissä mihin rotu oli alun perin kehittynytkin, ve-toapuna vaikeissa olosuhteissa, kuten naparetkillä. Richard E. Byrd'in naparetket näyttelivät tärkeää osaa rodun historiassa, retken suunnitteluvaiheessa kun koiria kerättiin matkaa varten, alkoi itää myös ajatus alaskanmalamuuttirodun virallisesta rekisteröimisestä.
- Naparetkien lisäksi malamuitteilla oli tärkeä osa myös ensimmäisessä ja toisessa maailmansodassa, missä koirat kuljettivat aseita ja ammuksia kylmissä olosuhteissa sekä toimivat etsintä- ja pelastustehtävissä
- Rodun kehitys nykyiseen muotoonsa alkoi kun 1920-luvulla amerikkalainen Eva Seeley kiinnostui alkuperäisestä malamuitti-koirasta ja aloitti projektin sen säilyttämiseksi. Eva Seeley keräsi ns. Kotzebue-tyyppisiä malamuitteja ja aloitti jalostustyön. Vuoteen 1935 mennessä hän oli kerännyt ja jalostanut tyyppiltään yhtenäisen koiran ja hänellä oli esittää Amerikan kennelliiton edustajille 10 suku-polven tiedot koirista. Hänen ansiostaan **Amerikan kennelliitto hyväksyi alaskanmalamuitit omaksi rodukseen 1935.**

- Samaan aikaan oli myös muutamia muita kasvattajia, jotka olivat jalostaneet malamuuetteja, mutta eivät rekisteröineet koiriaan. Paul Voelker oli kerännyt ns. M'Loot-linjan koiria, jotka poikkesivat tyypiltään hieman Kotzebue-koirista. Pääasialliset erot näiden kahden linjan välillä olivat koirien koko ja väri. M'Loot-malamuutit olivat kookkaampia kuin Kotzebue-malamuutit. Lisäksi varsinaisen Kotzebue-koiran turkin värin oli sudenharmaa, kun taas M'Loot koirat olivat väriltään mm. mustavakoisia, valkoisia. Koirilla oli myös rakenteellisia eroja. Näiden kahden päälinjan lisäksi rotuun on vaikuttanut myös ns. Hinman-Irwin linja.

- Toisen maailmansodan jälkeen (1950) suoritettiin rotuun ottoa näyttelymenestyksen perusteella, jolloin myös rekisteröimättömät malamuutit pääsivät rotuun. Rotuun ottoa tapahtui noin viisi vuotta. Rotuun oton jälkeen linjat alkoivat sekoittua keskenään ja M'loot linjan monimuotoisuus haastoi Kotzebue-linjan yhteneväisyyden. Tasoituskauden jälkeen nämä lisäykset vahvistivat ja paransivat rotua. Nykyisin alaskanmalamuutit ovat näiden linjojen risteytymiä.

- Alaskanmalamuutti on yksi harvoista roduista, joka on hyvin lähellä sen alkuperäistä tyyppiä ja käyttötarkoitusta. Alkuperäiseen Eva Seeleyn laatimaan rotumääritelmään on tehty kaksi muutosta, toinen koskien koiran kokoa (tässä heijastuu M'Loot linjan vaikutus koiran kokoon) ja toinen väriä. 1961 nostettiin rotumääritelmän mukaista ihanne säkäkorkeutta siten, että se on nartuilla 58,5 cm ja uroksilla 63,5 cm. 1990-luvulla sallittiin punainen väri.

- Rodun alkuperämaassa Amerikassa rodun järjestö AMCA (Alaskan Malamute Club of America) tekee työtä rodun hyväksi ja korostaa rodun monipuolisuutta unohtamatta rodun alkuperäistä käyttötarkoitusta.

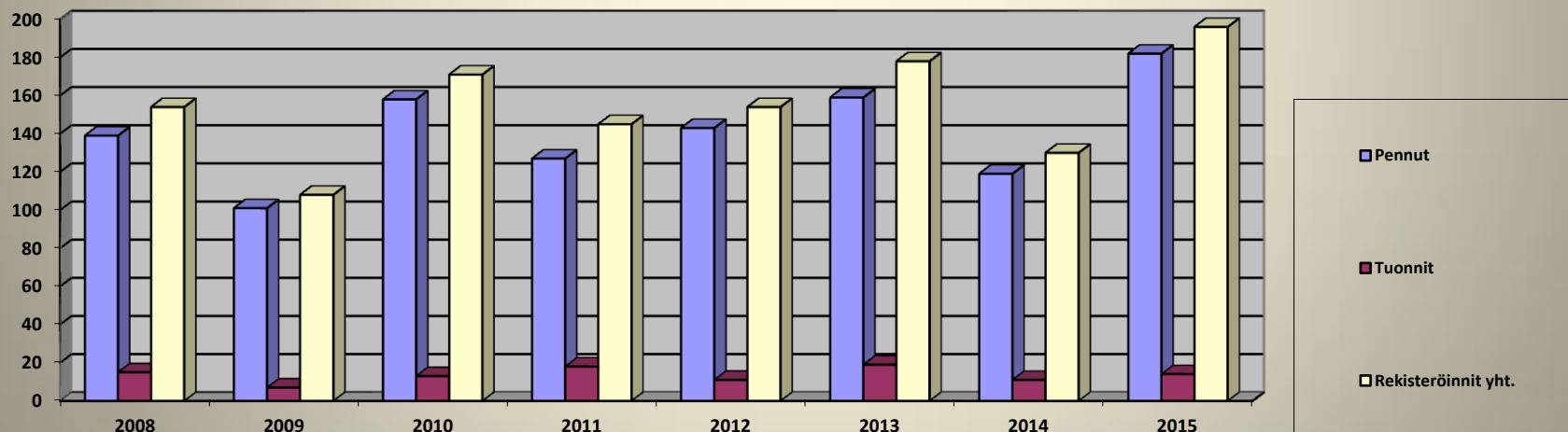
ALASKANMALAMUUTTI SUOMESSA

Ensimmäiset malamuutit tuotiin maahan 1960-luvulla. Kennel Merisaimon kasvatti vuosien 1978-1981 aikana neljä pentuetta yhdistelmällä Wonderland Toma X Wonderland Miksi. Pentuja syntyi yhteensä 22 kpl. Niiden sukusiitos-kerroin oli 18,75% ja niistä kahta käytettiin edelleen jalostukseen.

1980-luvulla Suomeen tuli vähitellen lisää tuontikoiria ja niiden myötä pentueita alkoi syntyä säännöllisesti. 1990-luvulla jalostuskantaa alkoi jo olla enemmän, mutta edelleen jalostuksen ongelmana oli koirien sukulaisuus toisiinsa.

2000-luvulla rodun määrä lähti selvempään kasvuun ja rekisteröintimäärät kasvoivat.

Viimeisen 10-vuoden aikana rodulla on ollut yli 50 eri kasvattajaa. Välillä 2006-2014 koiria on tuotu 19 eri maasta ja rekisteröintimäärät ovat pysyvästi yli sata pentua vuodessa.

Vuonna 1984 perustettiin Alaskanmalamuuttijyhdistys ry Suomen Seurakoira-yhdistys ry:n alajaostoksi. Yhdistys on ollut rotua harrastava yhdistys vuodesta 1998 lähtien.

ALKUPERÄ ON MUOKANNUT RODUN SELLAISEKSI MITÄ SE ON VIELÄ NYKYISINKIN

Kaikkialla siellä missä rotu nykyään elää, ei enää välttämättä tarvita ominaisuuksia, jotka olivat välttämättömiä alaskanmalamuutin eloonjäämiselle. Koska eloonjäämisoppi ei ympäristössämme enää toimi, ei luonto enää karsi elämään kelpaamattomia yksilöitä, kuten se teki maailman ankarimmissa olosuhteissa.

Tuloksena tästä monet piirteet ovat eriasteisesti häipymässä rodusta. Jos siis eloonjäämistäistelu ylläpitää ja/tai parantaa eläinlajia, niin loogisesti tästä seuraa, että mikä tahansa rotumääritelmän heikennys automaattisesti heikentää eloonjäämisominaisuuksia. Tämä johtuu siitä, että jotkut epäsoivat eläimet osallistuvat geenivaraston uusintamiseen.

Rodun rotumääritelmä laadittiin huolellisen tutkimuksen ja harkinnan avulla. Kasvattajien tulkinnot tästä määritelmästä (joita koetellaan näyttelykehissä) ovat pohjimmiltaan palvelleet rodun säilyttämisessä sellaisenaan. Erikoistuneet piirteet, jotka aikojen kuluessa ovat osoittautuneet oleellisiksi rodun eloonjäämisen kannalta, saattavat hävitä elleivät rodun harrastajat ja tuomarit uutterasti suojele näitä ominaisuuksia, jotka ovat ainutlaatuisia suurenmoiselle alaskanmalamuutille.

Omistajien, kasvattajien tai näyttelleasettajien velvollisuus on säilyttää kaikkia näitä eloonjäämisen kannalta tärkeitä ominaisuuksia, jopa silloinkin, kun se tuottaa vaikeuksia meidän ympäristöllemme.

K is for Knowledge (Tieto) Malamuutin säilyttämisen kannalta tieto on elintärkeää sekä tuomarille, että kasvattajalle. Kasvattajalle tieto mahdollistaa parhaiden jalostus- ja näyttely-yksilöiden valinnan. Hän on tietoinen rodun geneettisistä ongelmista ja hänen tavoitteensa tulee olla rotumääritelmän mukaisesti fyysisesti ja henkisesti terveiden eläinten tuottaminen. Hyvä kasvattaja huomaa, että hän oppii jokaisesta tekemästään astutuksesta jota-kin samoin kuin jokaisesta kohtaamastaan mala-muutista. Tuomaria tieto auttaa valitsemaan näyttely-kehässä oikeanlaisen yksilön. Tuomari tietää, että jos hän antaa pisteitä tai valionarvoja huonoille eläimille hän tekee karhunpalveluksen eläimen omistajalle, kasvattajalle ja koko rodulle. Tuomarilla tulee olla syvälinen rotumääritelmän hallinta ja kyky käyttää sitä.

Rotutyypillinen uros ja narttu

Koko

Rotumääritelmä toteaa, ettei koko saa koskaan ylittää tärkeydessä tyyppiä, mittasuhteita tai toiminnallisia seikkoja. Suurempi ei ole parempi tässäkään rodussa. Mikäli kaksi koira arvioidaan laadultaan samanarvoisiksi, olisi lähinnä ihanneko-ko oleva koira asetettava arvostelussa etusijalle.

Alaskanmalamuutin rotumääritelmässä annetaan **ihannekoko**. Uroksella se on 63,5cm ja nartulla 58,5cm. Samoin annetaan ihanne paino, joka on uroksilla 38,5kg ja nartuilla 34kg.

Alkuperäiseen alaskanmalamuutin rotumääritelmään on tehty 1960-luvulla muutos, joka koski koiran kokoa. Alkuperäisessä vuonna 1935 hyväksytyssä rotumääritelmässä uroksen koko oli 22-25 tuumaa (eli noin 56-63,5 cm) ja nartun korkeus 20-23 tuumaa (eli noin 51-58,5cm). Painorajat olivat urokselle 65-85 paunaa (eli noin 29,5-38,5kg) ja nartulle 50-70 paunaa (eli noin 23-32kg).

Rotumääritelmän mukaan malamuuatti on kokoonsa ja rakenteeseensa nähden ketterä. Tämä tulisi muistaa aina rotua arvostellessa.

YLEISVAIKUTELMA, MITTASUHTEET JA TERVE RAKENNE

Rodussa esiintyy luonnollista tyyppi- ja kokovaihtelua. Rintakehän syvyys on noin puolet koiran korkeudesta. Runko on hieman korkeutta pidempi. Malamuutti on kohtuullisesti kulmautunut, vahvarunkoinen ja ryhdikäs koira. "Kohtuullista" voitaisiin kuvata jonakin sellaisena, joka ei herätä huomiota olemalla liioiteltua.

Hyviä uroksia:

Hyviä narttuja:

Malamuutti on rotu, jonka tulisi olla kauniisti tasapainoinen päästä häntään saakka. Etu- ja takaosien tulisi olla samalla tavoin kulmautuneet ja rungon tiivisrakenne ilman että se on lyhyt. Pitkä lanne on virhe. Joka suhteessa malamuu-tin tulisi näyttää täydellisen sopusuhtaiselta eläimeltä.

Liian ilmavia uroksia, kokoon Nähdn liian kevyt luusto, puutteellinen rintakehä, kapea reisi.

Mittasuhteiltaan lyhyitä uroksia, toisella myös erittäin litteät käpälät

Pitkä runko ja/tai lanne on virhe.

Huonoja etuosia; huonosti kulmautuneet ja puutteellinen eturinta

Ylikulmautunut takaosa ja liian suora takaosa, tasapaino puuttuu molemmista

PÄÄ JA ILME

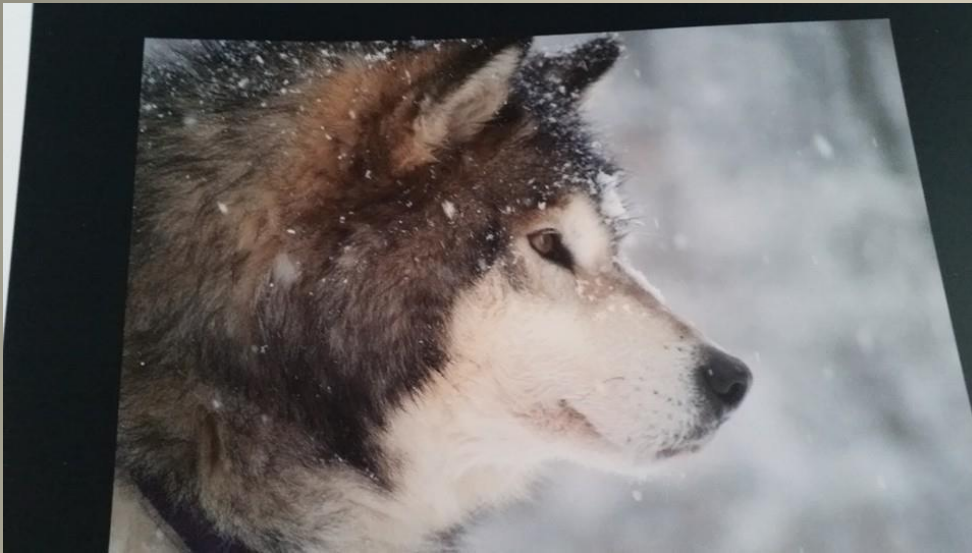
Malamuutin pään tulisi olla leveä ja voimakas ja osoittaa suurta älykkyyttä.

Kaikilla arktisilla eläimillä on kiilanmuotoinen kallo. Oikeastaan yhdelläkään niistä ole juuri lainkaan ns. stoppia (otsapenger): ei teräviä kulmia tai pesäkkeitä, joihin lumi tai muu kosketus voisi kerääntyä ja jäätyä. Kallon muoto on siten säänkestävä. Se mikä näyttää stopilta on itse asiassa otsaluiden päällä silmien ympärillä olevat rasvatoppaukset. Tästä johtuu myös rotumääritelmässä mainittu silmien 'välissä pieni vako'.

Malamuutilla on suhteellisen iso, massava kuono. Oleellista on, että näillä koirilla on täysi määrä oikeassa purennassa olevia hampaita. Rotumääritelmän mukaan 'huulet ovat tiiviit'. Löysän ja riippuvan huulen suojaton iho aiheuttaisi suuremman lämpöhukan ja mahdollistaisi tämän aran kostean kudoksen jäätyksen.

Malamuutin kuonon nenäonteloissa on paljon verisuonia, jotka lämmittävät keuhkoihin ja hengitystiehyihin menevän ilman. Suuret nenän sivuontelot, jotka ovat aina täynnä lämmintä ilmaa auttavat sisään tulevan ilman lämmittämisessä. Nämä ontelot sijaitsevat stopin alueella. Tämä piirre on arktisille nisäkkäille tyypillinen.

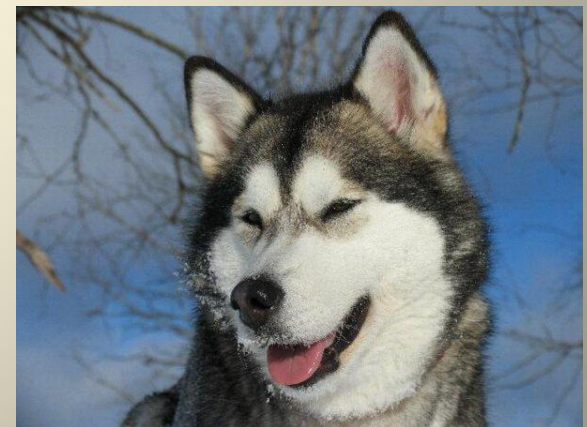

Kallon rakenne määrää silmien mantelinmuodon ja vinouden. Mitä enemmän koiralla on stoppia sen pyöreämmät silmät sillä on. Pyöreät ja esiin työntyvät silmät ovat alttiimmat vammoille ja lumisokeudelle.

Korvien ei pidä vain olla pienet kalloon verrattuna vaan niiden tulee myös olla hyvin paksua nahkaa ja tiheästi karvoittuneet.

Kaunis uroksen ja nartun pää

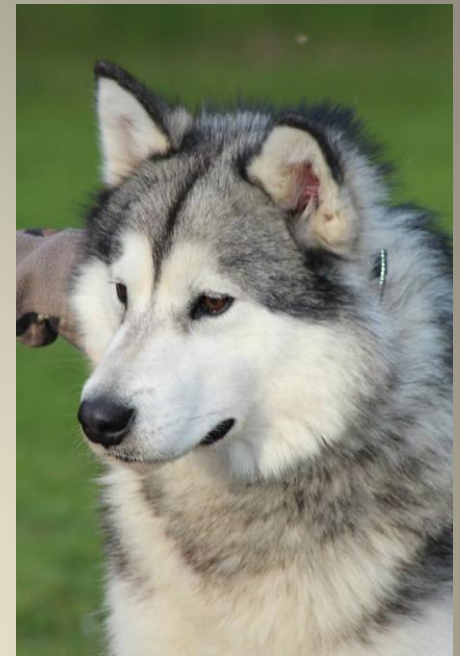
Molossimaisuus on vakava virhe. Pää ei saa olla karkea, kömpelö tai raskas. Korvat eivät saa roikkua tai olla pehmeät. Silmäluomet eivät saa olla avoimet. Huulet eivät saa roikkua eikä koiralla saa olla huulipussia. Nahka ei saa roikkua.

Silmien tulee olla ruskeat ja mahdollisimman tummat

Liian vaaleat silmät ovat rodussa yleinen ongelma.

Liian vaaleat silmät harmaalla koiralla. Koiralla lisäksi pitkäkuono ja korvat saisivat olla paremmat.

Tummanharmaalla koiralla liian vaaleat silmät. Koiralla myös korostunut otsapenger.

Isot korvat ja kapea kuono, mutta kauniit tummat silmät

RAAJAT JA KÄPÄLÄT

Etujalkojen tulee olla suorat ja vahvaluustoiset sekä voimakaslihaksiset ilman mitään heikkoutta välikämmenissä. Takajalkojen tulee olla leveät ja reisien voimakaslihaksiset kohtuullisin polvikulmin ja ilman pihtikintereitä. Rotumääritelmä painottaa edelleen hyvien jalkojen tärkeyttä toteamalla " Raajat ilmentävät epätavallisen suurta voimaa ja työntöä. Kaikki epäterveet piirteet raajoissa ja liikkeissä ovat **vakavia** virheitä."

Malamuutilla tulisi olla syvä rinta ja voimakkaat, kohtuullisen viistot lavat. Nämä molemmat ovat ehdottoman olennaisia seikkoja sen suorituskyvylle painavien taakkojen vetoeläimenä.

Sen etuosa ei saa kääntyä ulos- eikä sisäänpäin ja jalkojen tulee olla suorat välikämmeniin saakka katsottaessa edestäpäin. Välikämmenien tulisi olla lyhyet ja vahvat vain hiukan kaareutuen sivulta katsottaessa.

Takaosan tulee olla kohtuullisesti kulmautunut ja kintereiden hyvin alas laskeutuneet. Reisien tulee olla leveät ja vahvalihaksiset. Malamuutit seisovat ja liikkuvat yhdensuuntaisesti, niillä ei ole pihtikintereitä ja ne osoittavat valtavaa voimaa ilman hukkaliikettä. Koirat, joilla on epätyytyttävät takakulmaukset, liikkuvat jäykästi tai hakkaavasti. Ylikulmautuneet koirat esittävät 'lentävää' sivuliikettä, mutta niiden liikkeet ovat heikot tai holtittomat takaa nähtynä.

Hyvät suorat raajat

Hyvät suorat etu- ja takaraajat

Liian kapeat etuosat, eturaajat
haja-asentoiset

Pihtikinterreet on rotumää-
ritelmän mukaan vakava vir-
he. Toinen koira myös erit-
tään ahdas edestä

Malamuutin kypälien tulisi olla hyvin suuret, tiiviit ja syvät, hyvin "topatuilla" polkuanturoilla varustetut sekä näyttäen lujilta ja tiiviiltä. Varpaiden tulisi olla tiiviisti asetuneet ja hyvin kaareutuneet, eivät koskaan löysät ja latteat.

LIIKUNTA

Oikeaa malamuutin liikuntaa kuvaa parhaiten sana voimakas. Sen pitää olla vakaata ja tasapainoista samalla kun se osoittaa suurta ketteryyttä. Etuliikkeiden tulisi olla yhdensuuntaiset ilman sisään - tai uloskäntymistä eikä liian ahtaat tai leveät. Samoin takaliikkeissä kinner ei käänny ulos- tai sisäänpäin ja osoittaa äärimmäistä voimaa ilman mitään hukkaliikkettä tai "korkeita potkuja".

Liikkeessä tulee olla voimaa, ulottuvuutta ja sen tulee olla kestävä. Ravissa koiran pää laskee lähelle selkälinjaa.

TURKKI

Malamuutin turkki on tiheä ja karkea, ei koskaan pitkä ja pehmeä tai kihara.

Eloonjäämisen kannalta alaskanmalamuutin kaksoisturkilla on tärkeä merkitys. Karkealla päällyskarvalla on rasvainen tai vahamainen pinta, joka tekee siitä vedenpitävän. Tämä päällyskarva suojaa tiheää aluskarvaa, joka toimii ruumiin lämpöeristeenä. Sileä-, harva, lyhyt- tai pehmeäturkkiset koirat eivät ole riittävän suojattuja selviytyäkseen arktisissa olosuhteissa.

Koira, jolla on liian pitkä ja/tai pehmeä turkki ei voi säilyä hengissä arktisissa oloissa ja tällaista turkkia tulisi pitää rodussa vakavana virheenä. Koirat, joiden päällyskarva on liian lyhyt eivät kestä tuulta ja ankaraa kylmyyttä hyvin. Ne vaativat ruumiinpainonsa säilyttämiseksi enemmän ruokaa.

Malamuutit, joilla on kunnollinen tiheä, karkea päällyskarva ja tiheä öljyinen alusvilla eivät välitä kylmästä, tuulesta, lumesta, rännästä tai sateesta. Ne ovat valmiita työskentelemään, leikkimään tai nukkumaan minkälaisissa sääoloissa tahansa.

Oikeanlainen turkki on kaksikerroksinen ja laadultaan karhea, päällyskarva suojaa pohjavillaa. Rotumääritelmän mukaan pohjavilla on 2,5 – 5cm pitkä ja päällyskarvan tulee olla pituudeltaan sellaista, että se suojaa pohjavillaa. Näin ollen turkin pituus voi vaihdella, mutta laadultaan peitinkarvan pitäisi olla aina karheaa ja jäykkää.

Turkkia vaihtaessaan mikä tahansa hyväkin malamuutti näyttää ymmärrettävästi lähinnä koomiselta. Pystyykö tuomari arvostelevaan turkin oikean laadun ?

Malamuutilla virheellinen turkki on nk wooly eli pitkäkarvainen. Geneettisesti koira voi olla pitkäkarvainen, geenin kantaja tai ei_kantaja. Koiran fenotyyppi ei välttämättä kerro geneettistä tilaa.

Wooly eli liian pitkän ja pehmeän turkin omaava koira jota on myös trimmattu. Trimmaamista ei sallita rodussa lukuun ottamatta tassukarvoja.

Woolyturkki kesällä ilman paksua pohjavillaa

Alkuperäisissä olosuhteissa liian lyhyt turkki ei antaisi riittävästi suojaa koiralle koska viima ja äärimmäinen kylmyys pääsisivät turkista läpi. Siksi myös liian lyhyt turkki on virhe.

HYVÄ FYYSSINEN KUNTO

"Arvosteltaessa alaskanmalamuuttia, sen tehtävä raskaiden taakkojen rekikoirana on asetettava tarkastelussa kaiken muun edelle". (*In judging Malamutes, their function as a sledge dog for heavy freighting in the Arctic must be given consideration above all else.*)

Malamuutti tulisi esittää hyvässä fyysisessä kunnossa ja sen tulee ilmentää voimaa ja elämäniloa

Malamuutteja esitetään näyttelykehissä jopa huomattavan ylipainoisina, koska osa omistajistakin tulkitsee ylipainon vankkuudeksi ja voimaksi.

Alaskanmalamuutti on rotu, jossa myös veteraani-ikäiset koirat usein säilyvät erittäin hyvässä fyysisessä kunnossa reilusti yli 10-vuotiaaksi ja liikkuvat edelleen upeasti.

LUONNE

Malamuutin pitäisi olla ystävällinen ja ulospäin suuntautunut, osoittaen suurta aktiivisuutta ja innostusta. Ne ovat todellisia pellejä, hauskanpitäjiä ja erittäin nokkelia. Vaikka se onkin joskus aggressiivinen ja riitaa haastava muita samaa sukupuolta olevia koiria kohtaan, se ei koskaan saisi olla "yhden-miehen" koira tai arvaamaton ihmistä kohtaan.

Malamuutilla on voimakkaasti kehittynyt laumavaisto. Alaskanmalamuutin tarve ottaa paikkansa lauman sosiaalisessa hierarkiassa on saanut monet malamuu

toistuvasti osoittamaan vihamielisyyttä muita eläimiä kohtaan. Jos koiraa ei ole kunnolla tottelevaisuuskoulutettu, koira lukee koko perheen alistusvoimansa vaikutuspiiriin. Useimmat luonneongelmat, joita rodun piirissä tavataan johtuvat omistajien kyvyttömyydestä ymmärtää ja selviytyä tämän voimakkaan laumavaiston kanssa.

Vaikka onkin välttämätöntä säädellä rodun äärimmäistä laumaviettä, tulee samaan aikaan muistaa, että jos tämän päivän koirien tulisi selviytyä entisaikojen arktisissa olosuhteissa, niiden tulisi olla itsepäisen kovia ja erittäin kilpailuhenkisiä, kuten niiden esi-isätkin, jotka melkein päivittäin ajettiin elonjäämispisteeseen.

Muita virheitä:

Virheellinen hännänkanto, häntä kääntyy liiaksi selälle ja laskeutuu pitkästi reidelle.

VÄRIT

Malamuutit voivat olla moninaisia väreiltään vaihdellen harmaan kaikista sävyistä mustaan ja kaikista soopelin sävyistä punaiseen. Valkoinen on ainoa yksivärinen, joka sallitaan. Etusijaa ei tule antaa millekään värille!

Harmaavalkoinen

Mustavalkoinen

Punavalkoinen

Punaisen koiran silmien väri tulee olla turkin sävyyn sopiva. Tässä erittäin hyvät turkkiin sopivat silmät

Valkoinen

Tuomarikoulutus 2017

Kuvat:

Sari Kinnunen, Päivi Seppi, Jouko Mikkonen, Tero Parkkari, Reetta Orava, Piia Boren, Anne Korhonen, Tarja Höglund, Carita Kestilä, Annamaija Riikonen, Minna Huuhtanen, Panu Korva, Sendaishi-kennel, Norhimra-kennel